

Ēriks Vilsons viesojas ģimnāzijā ar monoizrādēm “Nezāle” un “Mana Magadana”

Šogad, Teātra dienā, ģimnāzijā viesojās aktieris, dramaturgs, rakstnieks Ēriks Vilsons. 8., 11. un 12. klases ģimnāzistiem, pateicoties programmai “Latvijas skolas soma”, bija lieliska iespēja baudīt monoizrādi “Nezāle”, kas ir veidota pēc R. Blaumaņa noveles motīviem, un “Mana Magadana”, pēc paša aktiera biogrāfijas. Vienmēr priecājamies uzņemt lielisko aktieri Ē. Vilsonu, kas bagātina un padara daudz radošāku mācību procesu skolēniem. Ģimnāzisti piedzīvo izrādi ne vien skatoties to, bet arī iesaistoties tajā, tādējādi piedaloties radošajā procesā un gūstot jaunu pieredzi, darbojoties uz skatuves.

Lai 8. klases ģimnāzistu viedokļi atklāj viņu gūtās pārdomas un atziņas:

Pēc izrādes man palika pozitīvas un patīkamas emocijas, jo man patika veids, kā pasniedz informāciju skatītājiem. Aktieris ļoti pacentās, lai pasniegtu jauniešiem stāstu neparastā veidā.

Sākotnēji aktieris iepazīna ar teātra likumiem, es, piemēram, nezināju, ka trešais zvans ir signāls skatītājiem, ka izrāde tūlīt sāksies.

Man patika, ka izrādes gaitā, ikviens tika iesaistīts. Aktieris centās radīt visiem patīkamu un humoristisku noskaņu. Man likās ļoti jautri, ka aktieri tika izvēlēti pēc fiziskām vai rakstura īpašībām, kas ļāva kādam vienaudzim izcelties un pasmieties, ka tieši viņš tika izvēlēts kā "īpašais". (Anželika)

Šis pasākums bija ļoti interesants. Sākumā bija interesanti, ka Vilsons iesaistīja 7 cilvēkus, kuri turēja fotogrāfiju un bija kā galvenie varoņi. Novele „Nezāle” bija diezgan saprotams, bet dažreiz nē, jo bija daudz vecvārdu, ātra runāšana un daudz dzejoļu, kurus es līdz galam nesapratu. Vilsons ļoti labi un iespaidīgi attēloja to, kas stāstā notiek. Stāstā bija attēlota Jāņa dzīve, kura nebija tik laba kā citiem. Bija bēdīgi, ka viņš nomira, pat ja Jānis bija mazs zēns, kurš bija reizēm nepaklausīgs. (Liene)

Man izrāde likās nedaudz garlaicīga. Varbūt pats temats nebija īsti interesants, bet aktieris man ļoti patika. Varēja redzēt, ka cilvēks ir ļoti iejuties savā lomā un ļoti kvalitatīvi stāstīja par šo tematu. Patika arī tas, kad kāds runāja un traucēja klausīties, viņš apstājās un piebilda, ka nedrīkst runāt un muļķoties izrādes laikā. Tas tiešām palīdzēja, un cilvēki beidza runāt. Bet tomēr bija grūti uztvert sakāmo, jo bija daudz vārdu no veciem laikiem, kurus es nesapratu. Beigās es sapratu tikai pusi no visa stāsta un daudz pateikt par sižetu es nevaru. Uz šādu izrādi es vēlreiz neatnāktu, bet vismaz vienu reizi dzīve ir jāapmeklē šāds pasākums. (Anna)

Manuprāt, šīs izrādes ideja (iesaistīt skatītājus) lielākoties ir ļoti laba, bet es pati negribētu tajā piedalīties. Izrādes ievads bija ļoti interesants, aktieris arī pastāstīja par savu dzīves pieredzi, un, manuprāt, tas bija interesanti. Izrāde radīja manī pārdomas par to, kādi cilvēki ir dažādi pēc sava rakstura. Skatoties šo izrādi, varēja ļoti labi saprast katra tēla jūtas un emocijas par notikumiem. Rūdolfs Blaumanis ļoti labi parādīja meitenes sāpes par sava mīļotā nāvi. Jāņa nāve bija ļoti negaidīta, kā arī Krikuma nāve.

Es pirmo reizi biju redzējusi monoizrādi, man tā likās drusku jocīga, ka visas lomas spēlē viens aktieris, tomēr tā ir laba pieredze gan mums kā skatītājiem, gan arī aktierim.

Es gribētu paskatīties arī teātra izrādi, lai varētu labāk izprast sižetu, jo monoizrādē nesapratu to līdz galam. Es ļoti ieteiktu paskatīties to, jo šī izrāde patiešām rada daudz pārdomu. (Elizabete)

Vanesa: "Kopumā izrāde man patika, aktieris, kas to vadīja, bija ļoti jauks un harizmātisks cilvēks. Man patika arī tas, ka tika iesaistīti skolēni. Man patika tas, ka varēja gan pasmieties, gan iedziļināties un just līdzī. Kopumā iesaku apmeklēt izrādi."

Erlands: "Uz šādu izrādi es biju pirmo reizi un es gribētu to apmeklēt vēlreiz. Aktieris bija ļoti labi sagatavojies, jo varēja redzēt viņa pārlicērbu. Pati izrāde bija ļoti interesanta un aizraujoša!"

Gustavs: "Pasākums bija diezgan interesants. Man patika, ka Ēriks brīvi jutās uz skatuves. Bija izbrīns, kad Ēriks tēloja diezgan ticami un kad viņš dažas reizes nolamājās (latviešu lamuvārdos)."

Emīlija: "Manuprāt, izrāde bija ļoti interesanta un aizkustinoša. Aktieris spēlēja ļoti labi un īsti. Viņš radīja prieku, skumjas un citas sajūtas. Stāsts lika man domāt par dzīvi. Bija viegli saprast. Es vēl ilgi par šo izrādi domāju."

Kirils: "Izrāde bija laba, ar īpašu noskaņojumu. Man patīk, ka ir tāds jauns veids, ko es atklāju vakar - monoteātris. Man nepatika, ka izrāde bija par garu, es nevarēju koncentrēties. Kopumā teātra veids un īpaši pats aktieris man ļoti patika."

Artis: "Man ļoti patika šī teātra izrāde, jo tajā iesaistījās daudzi man pazīstami draugi, bija interesanti vērot, kā aktieris viņus iztēlo publikai. Es uzskatu, ka aktieris bija ļoti radošs, viņam bija ļoti bagāta valoda. Bijā sajūta, ka lasu grāmatu."

Jānis: "Man patika aktiera dikcija. Man arī patika viņa dziedāšana. Man patika pats stāsts (R. Blaumaņa "Nezāle"). Man patika tas, ka mēs varējām izvēlēties klasesbiedrus kā tēlus. Es ļoti viegli varēju iedziļināties izrādē, tas nozīmē to, ka tā bija laba."

Rainers: "Es ļoti apbrīnoju aktiera prasmes uzstāties publikas priekšā. Man patika aktiera stāsts, jo tas bija neparedzams. Vēl man patika aktiera prasme mainīt sejas izteiksmes. Es ļoti novērtēju, ka aktieris stāstīja par uztraukumu, uzstājoties publikas priekšā. Kopumā man patika mans pavadītais laiks."

Ivans: "Izrādes laikā man ļoti patika, ka aktieris darbojas ar skatītājiem. Aktieris ļoti izteiksmīgi vadīja izrādi. Man patika, kā aktieris komunicēja ar skatītājiem. Man arī patika izrādes sižets, ļoti aizraujošs. Aktieris bija ļoti aktīvs, ļoti enerģiski un interesanti vadīja pasākumu."

Roberts: "Izrāde man patika, jo bija liela un svarīga doma ielikta tajā. Vienīgais, kas man nepatika, bija tas, ka monologs sāka ievilkties. Bet izrāde bija laba, iesaku jauniešiem."

Alise: "Izrāde bija ļoti interesanta, jo aktieris labi komunicēja ar publiku, stāstīja stāstu interesanti. Aktieris arī izmantoja daudz žestu un labi izspēlējās katru no varoņiem."

Patrīcija: "Teātris man ļoti patika, viņš bija tik neparasts. Es skatījos un klausījos, man pat uznāca zosāda. Pauzes, kuras viņš ieturēja, iejušanās lomā - tas bija tik neparasti! Es labprāt paskatītos vēl. Paldies viņam, ka piekrita atbraukt, jo tādu ne katru dienu ieraudzīsi."

Anete: "Teātris bija interesants, man patika, jo tas bija interesants, tāds, kādu es vēl neesmu redzējusi. Sākumā nebiju sapratusi sižetu, bet tad, kad sāku saprast, tas bija ļoti aizraujošs. Aktieris ir ļoti apbrīnojams!"

Demija: "Šī izrāde man patika, un tai bija dziļa doma. Aktieris lieliski iejutās lomā un noturēja skatītāju uzmanību. Bija redzams, ka aktieris rūpīgi gatavojies un ieguldījis daudz darba. Viņa katru nākamo emociju bija grūti paredzēt, kas padarīja izrādi interesantāku."

Emīlija: "Aktieris ļoti aktīvi un pārlicēcināti uzstājās, nekautrējās no auditorijas un visus iesaistīja, bija interesanti skatīties. Patika, ka viņš bija ļoti atvērts, ka nebija garlaicīgs."

Rūdolfis: “Man teātris patika. Bija jūtama aktiera lielā pieredze. Viņš neapmulsu brīžos, kad notika kaut kas negaidīts. Izrāde bija laba, un es noteikti to apmeklētu vēlreiz.”

Matīss: “Man ļoti patika teātris, jo es iepriekš neesmu bijis nevienā mono izrādē un man tā ļoti patika. Galvenais aktieris bija ļoti labs, bet man patiktu vairāk, ja viņš izmantotu kādus priekšmetus. Tas bija arī ļoti interesanti, kā viņš apstaigāja zāli, iesaistot teātrī visus. Pati luga arī bija diezgan laba, bet to jau varēja sagaidīt, jo lugas autors ir Rūdolfis Blaumanis.”

Ariāna: “Šī izrāde, manuprāt, bija ļoti interesanta un aizraujoša. Izrādei bija dziļa doma, lai saprastu, par ko runā aktieris, vajadzēja uzmanīgi klausīties. Aktieris bija arī iesaistījis mūsu klases biedrus, pateicoties tam, izrāde palika vēl interesantāka un smieklīgāka.”

Vidusskolas posma jauniešu viedokļi par monoizrādi “Mana Magadana”:

“Mana Magadana” piesaista ne vien ar savu nosaukumu, bet arī ar profesionālo Ērika Vilsona aktiermākslu. Stāsts bija ļoti personisks, kas lika skatītājiem izjust spilgtas emocijas. Aktieris jau no paša izrādes sākuma uzrunāja, apvienojot dažādus elementus, kuriem piemīt simboliska nozīme, piemēram, basas kājas aukstā ledus ūdenī, Staļina fotogrāfija, karavīra kaste, karte, dziesma par Magadanu un citi.

Manuprāt, visnozīmīgākais un visvērtīgākais elements bija akmens no viņa dzimšanas vietas, kas lika aizdomāties tieši man par savu dzimteni, iestudējums lika izjust patriotismu, kā arī lepnumu par savu valsti. Tas lika apzināties, kāda ir, šķiet, tik maza cilvēka vērtība šajā milzīgajā pasaulē. (Kristīne)

Ienākot zālē, pirmās lietas, ko pamanīju, bija Josifa Staļina portrets un PSRS karte. Uzreiz sapratu – šis būs stāsts par piedzīvoto Padomju Savienībā. Iespējams, skaudrs vēstījums.

Liepājas teātra aktiera Ērika Vilsona sniegums bija izcils. Tā bija kā saruna ar viņu – gan par Kolimu, uz kuru tika izsūtīti viņa vecāki, gan par viņa dzimšanas vietu Magadanu, gan par to, kā jauniešiem saprotamā veidā atklāt vēstures notikumus mākslas valodā.

Izrāde “Mana Magadana” notika 25. martā – ļoti zīmīgā datumā. Šajā dienā pieminam Komunistiskā genocīda upurus, īpaši tos, kuri 1949. gada 25. martā tika deportēti uz Sibīriju. Pieminēt. Neaizmirst. Atcerēties. Izrāde aktualizēja deportāciju sekas un to nozīmi jaunajai paaudzei.

Šis bija patiesi tuvs, aizkustinošs un spēcīgs vēstījums, kas lika domāt par mūsu vecvecākiem, senčiem un viņu piedzīvoto padomju okupācijas laikā. Ar pietāti iztuos pret komunistiskā genocīda upuriem, kuri pārdzīvoja šo traģēdiju.

Ērika Vilsona balss intonācija un stāstījuma veids ļāva pilnībā izjust, saprast un ieklausīties viņa vēstījumā. Ļoti aizkustināja aktiera personīgais stāsts, kuru viņš drosmīgi atklāja skatītājiem. Ar retoriskiem jautājumiem skatuves mākslinieks lika aizdomāties par mūsu pašu ģimenes saknēm un vēstures atstāto mantojumu. Īpaši patika izrādē izmantotie rekvizīti un mūzika, kas precīzi atainoja dzīvi PSRS laikā. Vilsons noturēja skatītāju uzmanību līdz pat pēdējam brīdim.

Monoizrāde pamatīgi saviļņoja, un ļāvos arī emociju plūdumam. Liela cieņa aktierim, ka viņš dalījās ar tik personisku stāstu un atgādināja par PSRS veiktajiem noziegumiem (genocīds, represijas), kuru sekas joprojām ir jūtamas arī mūsdienu ģeopolitikā. (Mārtiņš)

Ērika Vilsona uzstāšanās bija dziļi personisks un emocionāli piesātināts piedzīvojums, kas aizskāra gan manu prātu, gan sirdi. Klausoties viņa stāstā, es neviļus domāju par savu ģimeni – par savu vectēvu, kurš, tāpat kā daudzi citi Latvijā, tika izsūtīts. Šī vēsturiskā sāpe, kas skar

gandrīz katru ģimeni, bija klātesoša visā priekšnesumā, liekot atkal un atkal aizdomāties par pagātnes smagumu.

Īpaši spēcīgu iespaidu atstāja metronoma vienmērīgā ritma skanēšana visā izrādes laikā – plānotajos klusuma brīžos tā pielika vēl vienu slāni. Šī skaņa simbolizēja katru dzīvību, ko paņēma padomju režīms, un lika man justies tā, it kā uz mirkli būtu nokļuvusi laikā, kas vairs neatgriezīsies. Tomēr ne viss bija skumju caurstrāvots – bija arī smaids un prieks par dejošanu, par dzīves skaistajiem mirkļiem, kas, neskatoties uz ciešanām, turpina pastāvēt.

Vilsons vēlreiz ir pierādījis, ka ir īsts skatuves meistars – viņš ne tikai stāsta stāstus, bet arī liek tos izdzīvot. (Paula)

Skolā man bija iespēja noskatīties Ērika Vilsona monoizrādi "Mana Magadana", kas atklāj uz Sibīriju viņa izsūtīto vecāku stāstus un paša aktiera bērnības atmiņas.

Izrādes atmosfēra lika pārdzīvot neskaitāmas emocijas un pārdomāt par cilvēku bailēm un ciešanām. It īpaši repertuāra vizuālie un skaņas efekti pastiprināja emocionālo saikni, parādot vairākas bildes ar cilvēkiem un viņu stāstiem, kā arī izmantojot metronomu, kur katrs sitiens simbolizēja viena cilvēka nāvi.

Pēc monoizrādes noskatīšanās parādījās arī vēlme jautāt vecmammai, vai kāds no mūsu ģimenes pārdzīvoja izsūtīšanu uz Sibīriju, taču, par laimi, manai saimei ļoti paveicās, neskatoties uz to, ka tajā laika periodā bija izsūtīti vairāki tuvie kaimiņi un draugi.

Izrādi "Mana Magadana" ir būtiski noskatīties tieši jauniešiem, jo tā rosina zināt mūsu vēstures notikumus, neskatoties uz to, cik šausmīgi tie var būt, bet tikai lai tie neatkārtotos. (Megija)

Pēc izrādes noskatīšanās man ļoti gribējās aprunāties ar savu vecmāmiņu un vectētiņu, kā arī ar vecākiem, kuri dzīvoja PSRS. Man gribējās uzzināt par viņu dzīvi, kā viņi dzīvoja, ko darīja un kā jutās. Šī izrāde atklāja īsto aktiera dzīvi, ko zina tikai retais. Man ārkārtīgi patika, kā Eriks Vilsons spēlēja uz skatuves, tas ir dievišķs talants spēt vienam pašam nospēlēt tik izcili. Tāpat man ļoti patika dekorācijas, paklājs, kas bija arī manai vecmāmiņai, mūzika, karte un citas detaļas. Tas viss ļāva pilnībā iegrimt aktiera dzīvē. Brīžiem es smējos, brīžiem bija skumji, un no tā pārskrēja skudriņas pār ādu. Man arī ļoti patika, kā aktieris centās attēlot saspringtus vai skumjus mirklus, visa tāda kā ledainā ūdenī. Es esmu ārkārtīgi priecīga, ka skola deva mums iespēju redzēt šo izrādi un labāk saprast savus tuviniekus. (Polina)

Monoizrāde "Mana Magadana" tiešām bija vērtīga, izzinoša, kas lika aizdomāties par mūsu Latvijas vēsturi. Es sapratu, cik svarīgi ir pieminēt mūsu varoņus un aizdomāties par tiem, jo tie tiešām bija smagi laiki. Ērika Vilsona griba izstāstīt publikai ir neaptverama. Aktiera emocijas, vārdi bija tik patiesi, kas lika aizdomāties par maniem vecākiem, vecvecākiem un kā viņi jutās tad. Vienu brīdi pat asara notecēja...Izrāde lika pārdomāt notiekošo, tiešām novērtēt savu dzīvi. Tā ne tikai atklāja vēstures faktus, bet arī rosināja interesi dziļāk izzināt Latvijas pagātni un savu ģimenes vēsturi. Tas lika apzināties, cik būtiski ir atcerēties un nodot šīs zināšanas nākamajām paaudzēm, lai mēs nekad neaizmirstu mūsu tautas piedzīvoto. (Elizabete)

Man bija iespēja noskatīties Ērika Vilsona izrādi "Mana Magadana", un tā mani dziļi satricēja. Jau pirmajās minūtēs mani pārņēma šoks – stāsts par izsūtītajiem vecākiem bija emocionāli piesātināts, ka brīžiem kļuva baisi. Atmosfēra, mūzika un aktiera spēle radīja neaizmirstamu iespaidu, liekot sajust auksto, skarbo realitāti. Tomēr izrādes beigās es sapratu, cik ļoti tā mani aizkustināja – tā nebija tikai par pagātni, bet arī par cilvēka izturību un atmiņu

nozīmi. Aizejot mājās, man bija daudz pārdomu par vēsturi, likteni un to, ko nozīmē saglabāt atmiņas dzīvas. (Ērika)

Noskatoties Ērika Vilsona izrādi, mani pārņēma emocijas, ar kurām es sastapos pirmo reizi, es nevaru pat izskaidrot, ko es jutu, skatoties šo izrādi. E. Vilsona fantastiskā aktiermāksla liek pazust izrādē, liekas, ka pasaule ir apstājusies un es esmu tieši šajā momentā. It īpaši būdama jaunieta, kas nekas nav izjutusi spiedienu no sabiedrības vai valsts varas, es varu tikai domāt, kā būtu, kā tas ir bijis. Šī izrāde par izsūtīšanu patiesi liek aizdomāties par mūsu senčiem, un paradās vēlme pateikt viņiem paldies, ka viņi ir gājuši, cietuši tikai savas valsts dēļ. Milzīgs paldies Ērikam Vilsonam par šo izrādi, tā patiešām spēs aizkustināt ikviena sirdi. (Annija)

Mani monoizrāde "Mana Magadana" ļoti ieinteresēja, taču ne saturs mani piesaistīja, bet gan pašas izrādes izstrāde un izpilde. Nekad iepriekš es neesmu redzējis izrādi, kas tik efektīvi parāda un izraisa emocijas kā šī. No metronoma līdz ledus bļodai, no dzejoļa un dziesmas mātei līdz skaļajai mūzikai. Gan aktiermāksla un uzstāšanās emocionālais izpildījums, gan visi elementi tai apkārt to padarīja par neaizmirstamu priekšnesumu. (Rinalds)

Skatoties izrādi "Daudz laimes, jubilār" ar Ērika Vilsona interviju, tiku pārsteigts par viņa inteligenci un vienkāršību. Ēriks Vilsons ir labsirdīgs vīrietis ar milzīgu pieredzi, viņam ir gara vēsture, kuru paši cilvēki apbrīno, sakot, ka viņš ir gudrs cilvēks.

Manuprāt, viņš ir brīnišķīgs aktieris Latvijas līmenī, man viņš pievelk, jo bieži rāda savas lugas skolās, tas ir svarīgi jauniešu izglītībai, kuri neapmeklē lielos teātrus. Pēc intervijas esmu vairāk iepazinies ar viņa darbiem un varu teikt, ka nospēlējis zināmas lugas, kā arī viņam ir savs stils, pēc kura viņu var atpazīt.

Nobeigumā vēlos pateikt, ka Ēriks ir mērķtiecīgs un nebaidās no darba, manā skatījumā es atklāju sev jaunu mākslinieku, aktieri un daudzu profesiju darbinieku. Un svarīgākais paplašināju savas zināšanas par aktiermākslu. (Ervīns)

Ēriks Vilsons ir slavens aktieris, kurš piedāvā interesantas monoizrādes, kuras var būt interesantas ikvienam cilvēkam. Šajā monoizrādē viņš apraksta savas ģimenes dzīves stāstu, lai iepazīstināt ikkatru.

Manuprāt, aktieris spēj izveidot savu izrādi gan interesantu, gan pamācošu, lietderīgu, kā arī vēlāk šo izrādi veiksmīgi parādīt klātesošiem, atstājot lielu iespaidu un pārdomas par to. Ēriks Vilsons savās izrādēs izmanto priekšmetus, kuri pastiprina viņa teikto, piemēram, šajā izrādē viņš izmantoja bļodu ar ledu un auksto ūdeni, lai attēlot, kādi laikapstākļi bija Magadanā, kad tur tika izsūtīta viņa mamma.

Šī monoizrāde bija ļoti interesanta un pamācoša. Katram cilvēkam būtu vērts noskatīties kaut vienu no Ērika Vilsona monoizrādēm, lai iedziļināties, piemēram, tajos laikos, kad tika izsūtīti cilvēki no savas valsts dažādu iemeslu dēļ. (Gunita)

Noskatoties izrādi un raidījumu par Ēriku Vilsonu un viņa dzīvi, es daudz uzzināju par viņu kā personību, kuram piemīt daudz labu īpašību, kas veidoja inteligentu un saprātīgu aktieri.

Noskatoties abus mākslasdarbus, es uzzināju, ka Ēriks Vilsons ir ļoti aktīvs un brīvs aktieris, kam patīk komunicēt ar citiem cilvēkiem, sagādāt prieku un pārdomas skatītājiem un būt atklātam par savu pagātni. Piemēram, raidījumā "Daudz laimes, jubilār" man patika autora atklāsme savā darba jomā, ko viņš mācījās, ieguva ,spēlējot dažādas lomas, un, visvairāk, patika emocijas, kuras deva tikai pozitīvu garastāvokli no arhīva skatīšanās.

Kopumā es ieguvu jaunas emocijas, skatoties šos mākslasdarbus, kā arī iedziļinājos Ērika Vilsona darba gados un kā viņš centās kļūt par to, kas viņš šobrīd ir. (Pāvels)

Mani lieliski aizrāva Ē. Vilsona monoizrāde "Mana Magadana". Tajā bija ļoti viegli iedziļināties. Manuprāt, laika atklāšana un pagātne ļoti prasmīgi vijās kopā. Visi elementi tā kā saspēlējās. Katrs objekts kā puzzles gabals likās kopā līdz kulminācijai, kad viss tika atklāts - pagātne, emocijas. Tā katarse tiešām bija saldiskāba un tā mūzika izcili pavadīja tā brīža sajūtas. Es pat pēc izrādes meklēju tieši to mūzikas gabalu, kurš tika izmantots. Izrādei beidzoties, tika atstāts ļoti jaudīgs iespaids, lika iegrimt ilgās pārdomās. Ē. Vilsona izrādes ir iedvesmojušas mani apmeklēt teātri, ceru kādreiz vēl redzēt kādu no viņa izrādēm. (Rihards)

Mūsdienās dzīves kvalitāte krasi atšķiras no pagātnes, tādēļ cilvēku prasības arī ir mainījušās. Mūziķi, aktieri un citas slavenības pieprasa īpašu uzmanību, tomēr mūsdienu mākslas nozarē vēl ir palikuši pieticīgi, nosvērti un strādīgi cilvēki, piemēram, Ēriks Vilsons.

Ēriku Vilsonu ideāli raksturo viņa attieksme pret darbu. Noskatoties raidījumu "Daudz laimes, jubilār!", kurā tika intervēts Ēriks Vilsons, es sapratu, ka, neskatoties uz sasniegumiem un vecumu, ikkatram ir jāpilnveido savas zināšanas un prasmes, lai pielāgoties mainīgajiem dzīves apstākļiem

Mūsdienu sabiedrībā ir palikuši tikai daži apbrīnojami aktieri, tāpēc ir svarīgi novērtēt Ērika Vilsona aktiermākslu un attieksmi pret darbu un dzīvi. Viņš ir ne tikai izcils mākslinieks, bet arī inteliģents indivīds ar plašu dzīves skatījumu. (Armands)

Esmu iepazinis Ē. Vilsona monoizrādi "Mana Magadana", kā arī noskatījies raidījuma "Daudz laimes, Jubilār!" epizodi par Ēriku Vilsonu. Viennozīmīgi varu teikt, ka Ēriks Vilsons ir liels profesionālis savā jomā.

Manuprāt, Ēriks Vilsons ir viens no tiem cilvēkiem, no kuriem var smelties iedvesmu. Noskatoties monoizrādi, tā mani aizkustināja un lika aizdomāties. Kā arī raidījums deva dziļāku ieskatu aktiera dzīvē un karjerā. Raidījuma gaitā sapratu to, cik centīgs un labsirdīgs ir aktieris.

Manuprāt, katram noderētu noskatīties vismaz vienu Ē. Vilsona izrādi, jo tajās parasti ir iekļautas kādas dziļas domas, kā arī lai redzētu, kā uzstājas īsts profesionālis. (Toms)

Noskatoties aktiera Ērika Vilsona monoizrādi "Mana Magadana", radās ļoti dziļas pārdomas par savu dzimteni un ģimeni. Es beidzot sapratu, cik liela laime ir piedzimt brīvā valstī, kurā mani vecāki ir izvēlējušies dzīvot.

Izrāde ļoti iedvesmoja intervēt vecākus un vecvecākus par viņu pagātņi, lai gan es neesmu to piedzīvojusi, no tās ir daļiņas manī. Tāpat kā Ērikā Vilsonā ir daļiņa Magadanas, lai gan viņš tajā dzīvoja tikai 2 gadus. Vēsture veido cilvēkus, un izrāde palīdzēja saprast to, ka ir jāzina, no kurienes tu nāc un kādas ir tavas saknes. Vēl manī radās interese palasīt par Eduardu Bērziņu, jo viņa ietekme Padomju Savienības attīstībā bija milzīga un es nezināju, ka ir latvieši, kas bija tik liela daļa no tās.

Šī izrāde bija visvērtīgākā no visām, kuras esmu redzējusi, tā pārpildīja mani ar emocijām un atspoguļoja Latvijas okupāciju tik labi, ka man bija sajūta, ka es esmu to piedzīvojusi. (Alma)

Sagatavoja LSS koordinatore S. Arbidāne